



בית משפט השלום באילת

ת"א 24-05-23797 בוקובזה נ' חצרוני

לפני כבוד השופט ד"ר ניר שניידרמן

התובע: אלון בוקובזה, ת"ז 033475609
ע"י ב"כ עוה"ד דן יצחק סודאי ומרום שירה אמר

נגד

הנתבע: אמיר חצרוני, ת"ז 023637028
ע"י ב"כ עוה"ד רענן חמו

פסק דין

מנומק, לאחר ניהול הליך הוכחות

רקע והעובדות הצריכות לעניין (שאינן שנויות במחלוקת)

בפניי תביעת נזיקין במסגרתה מבקשני התובע להורות לנתבע לפצותו בסכום של 100,000 ₪ בגין פרסום בעמוד האינסטגרם של משמר הגבול, בו הגיב הנתבע לתמונות התובע, איש קבע ותיק במשמר הגבול, ביחד עם בנו – בעת השבעת הבן כשוטר משמר הגבול, שהועלו לעמוד, בהאי לישא: "מרגש מאוד שקלגס אוכל חינם מצרף את בנו כמתלמד. אולי ביום מן הימים גם הוא יהיה אוכל חינם כמו אבא" (סעיפים 9-11 ונספח ב' לכתב התביעה).

הפרסום נעשה על-ידי הנתבע ביום 26/9/2019. התובע לא ביקש מהנתבע להסירו, לא פנה אליו בדרישה מקדימה לפצותו והגיש את התביעה דנא ביום 9/5/2024.

ביום 2/1/2025 נערכה ישיבת קדם משפט (עמ' 1-3 לפרוט' הדיון) וביום 15/2/2026 ישיבת הוכחות במהלכה העידו בעלי הדין (הוקלטה ותומללה). לאחריה סיכמו הצדדים את טיעוניהם ועתה באה העת לפסוק את הדין.

טיעוני הצדדים

התובע טוען כי הכינויים "קלגס" ו-"אוכל חינם" מגבשים את עוולת לשון הרע וכי על הנתבע, שאינו מכחיש את פרסומם, לפצותו. כך משום שהנתבע אינו זכאי ליהנות מאחת, או יותר, מההגנות שמקנים דיני לשון הרע וכך משום שלקח את הפרסום "באופן אישי מאוד מאוד קשה" (פסקאות 33-35 לסיכומי התובע ודבריו בעמ' 3, ש' 25-32 לתמליל ישיבת ההוכחות).

מנגד טוען הנתבע כי בהיותו "איש ציבור" (פסקה 3 לסיכומיו) הוא מחויב להשמיע את עמדותיו בנוגע לפעולות אנשי כוחות הביטחון הישראלים ואלה, גם אם לא ערבות לאוזן, חוסות תחת הגנות דיני לשון הרע ותחת עיקרון חופש הביטוי שקנה שבת בשיטת המשפט הישראלית (עמ' 20, ש' 3-11 לתמליל ישיבת ההוכחות). הנתבע מוסיף כי התובע אינו זכאי לפיצוי גם משום שהשתהה בהגשת



בית משפט השלום באילת

ת"א 24-05-23797 בוקבזה נ' חצרוני

1 התביעה, לא פנה אליו, ראשית, בבקשה/דרישה להסיר את הפרסום ולא הוכיח כי יותר מאדם אחד
2 צפה בו (פסקאות 7, 10 ו-13 לסיכומיו).

דיון והכרעה

3 לאחר שהאזנתי בקשב רב לעדויות הצדדים, עיינתי בכתבי הטענות שהגישו ובסיכומיהם, ונתתי
4 דעתי לשון הפרסום ולטיב/שיעור הנזק (הלא-ממוני) שהסב לתובע, אני מקבל את התביעה באופן
5 חלקי ומורה לנתבע לפצות את התובע בסכום של 18,000 ₪ וכן לשאת בהוצאות משפט ובשכר טרחת
6 עורכי דינו בסכום של 7,000 ₪. אנמק להלן את פסק הדין.

7 תגובת הנתבע בכתב, בעמוד האינסטגרם של משמר הגבול, מהווה פרסום בהתאם להגדרתו בסעיף
8 2 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע" או "החוק"). המלים שנכללו
9 בה, "קלגס" ו-"אוכל חינם", מהוות לשון הרע כהגדרתה בסעיף 1 לחוק באשר יש בהן כדי להשפיל
10 ו/או לבזות את התובע. על בחינת טיב הביטויים להיעשות באופן אובייקטיבי ו-"קלגס" נתפש
11 כחייל/כובש אכזר (כמה מצוררינו/עוכרינו כך הוגדרו). "אוכל חינם" נתפש כמי שאינו נותן כל
12 שירות/תפוקה/תשומה כנגד שכר אותו הוא מקבל.

13 זאת ועוד, הנתבע לא שכנעני כי הוא זכאי ליהנות מהגנות אמת דיברתי ו-תום הלב שבסעיפים 14
14 ו-15 לחוק עת לא הציג ראשית ראיה לכך שהתובע נהג/נהג כ-"קלגס" אכזר וכי הוא "אוכל חינם"
15 שאינו עושה דבר תמורת השכר המשולם לו ו/או אינו תורם לביטחון המדינה. הצגת התובע ככזה –
16 בלשון "עובדתית" ולא מסויגת – אינה יכולה להיחשב להבעת דעה לגיטימית "על התנהגות הנפגע
17 בשירות ציבורי", כלשון הוראת סעיף 15(4) לחוק, המזכה אף היא בהגנה מפני תביעת נזיקין, גם
18 אם הנתבע הוא "איש ציבור" (כטענתו בפסקה 3 לסיכומיו), וכלל לא שוכנעתי כי הוא כזה.

19 התביעה מתקבלת אפוא, ואולם מהטעמים הבאים אפחית באופן משמעותי את הפיצוי שאפסוק
20 לתובע. פיצוי שהיה גבוה יותר, באופן משמעותי, בהעדרם.

21 ראשית, התובע לא העלה נימוק מניח את הדעת לשיהוי הרב (כחמש שנים) בהגשת התביעה. שנית,
22 התובע לא הבהיר מדוע לא פנה תחילה לנתבע בכדי שיסיר את הפרסום ו/או יפצה אותו, ללא הליך
23 משפטי. שלישית, התובע לא הוכיח כי בפרסום צפו יותר מכמה אנשים בודדים. רביעית, מבלי להקל
24 ראש בתחושות הקשות שהסב הפרסום לתובע, הוא לא הסב לו נזקי ממון.

25 אפחית מן הפיצוי על אף שהנתבע לא זכאי "להקלות" הנזכרות בהוראות סעיף 19 לחוק איסור
26 לשון הרע, ולאחר שנתתי דעתי לקווים המנחים בפסיקת פיצויים לנפגעי לשון הרע שהתווה בית
27 המשפט העליון ברע"א 4740/00 לימור אמר נ' אורנה יוסף, פ"ד נ"ה(5), 510 ("בכל מקרה יש
28 להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן, התנהגותו
29



בית משפט השלום באילת

ת"א 24-05-23797 בוקבזה נ' חירוני

1 של הניזוק לפני הפרסום ולאחריו עשויה להוות אמצעי באמצעותו ניתן לעמוד על נזקו"; פסקה 17
2 לחוות דעתו של הנשיא, א. ברק).

סוף דבר

3 התביעה מתקבלת באופן חלקי. הנתבע יפצה את התובע בסכום של 18,000 ₪ ויישא בהוצאות
4 משפט ובשכר טרחת עורכי דינו בסכום נוסף של 7,000 ₪.
5 הסכום הכולל: 25,000 ₪, ישולם לתובע באמצעות באי-כוחו עד לא יאוחר מיום 29/10/2026, וככל
6 שלא ישולם עד אז יישא בתוספת ריבית שקלית, כמשמעותה בהוראות חוק פסיקת ריבית והצמדה,
7 תשכ"א-1961, מהיום.
8

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

9 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 60 יום.
10 ניתן היום, ג' תשרי תשפ"ז, 14 ספטמבר 2026, בהעדר הצדדים.
11
12


ניר שנידרמן, שופט

13
14

